

kun to af Udgiftsparagraferne, til hvilke der knyttes sig særlig Interesse. Den ene er § 26, der indeholder de overordentlige Statsudgifter, og den anden er § 27, der jo, som ærede Herrer ville erindre, indeholder de Beløb, som antages at skulle anvendes til Formueforøgelse og blandt disse ogsaa til de offentlige Arbejder. Det Beløb, som er foreslaaet anvendt under § 26, udgjør i indeværende Aar med et rundt Tal 3,425,000 Kr., som, naar man sammenholder det med det Beløb, som blev bevilget det foregaaende Aar paa samme Paragraf, nemlig 3,257,000 Kr., udviser en stor — jeg maa sige: tilfældig — Overensstemmelse. Blandt de overordentlige Udgifter, der foreslaas i Aar, er der et meget betydeligt Beløb til Hørens og Flaadens Brug, deriblandt en betydelig extraordinær Bevilling til hurtigere Fremme af Arbejdet paa det Paniserstib, som blev bevilget i forrige Samling. Det samlede Beløb, som er paaregnet at komme til Udgift under § 26 til Hær og Flaade, udgjør over 1,900,000 Kr., hvortil med Rette kunde lægges omtrent 395,000 Kr., der forlanges bevilgede under selve Marineministeriet til Jyvræsenet, og, som med Jøie — forekommer det mig — kan betragtes som en overordentlig Statsudgift. En anden Udgiftspost under § 26 maa jeg tillade mig særlig at henlede Opmærksomheden paa. Da Dyrtidsstanden efter Regjeringens Anskuelse er uforandret den samme som forrige Aar, har Regjeringen anset det for at være nødvendigt at foreslaa et Dyrtidsstillæg bevilget til Statens Embeds- og Bestillingsmænd ogsaa for Finansaaret 1876—77. Dette er, som nævnt, opført paa samme Plads som Tillæget fra ifjor, men har en noget afvigende Affattelse fra det, som da blev vedtaget, idet man paa den ene Side anser det for nødvendigt at sørge for en Affattelse, der gav mindre Anledning til grundet Tvivl, naar Finansministeren skulde anvende det, end Affattelsen ifjor, og paa den anden Side har ønsket, at Tillæget maatte komme til at svare mere til det, som Regjeringen for sit Bedkommende anser for at være et billigt Tillæg til Statens Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger og at afgive en bedre Gradation end det Tillæg, der blev bevilget ifjor. Under § 27 er jo foruden de allerede tidligere af mig nævnte betydelige Beløb til Afdrag paa Gjæld opført de offentlige Arbejder, som foreslaas udførte i det kommende Finantsaar. Det Beløb, som er paaregnet anvendt hertil, udgjør 3,433,000 Kr., altsaa temmelig nær det samme Beløb, som blev bevilget forrige Aar, hvilket var 3,547,000 Kr., altsaa atter en Overensstemmelse, som er tilfældig. Til dette Beløb kunde med Jøie regnes en Post, som er opført under § 26 som overordentlig Statsudgift, nemlig til Udvidelse af Esbjerg Havn — idetmindste efter min Formening med Jøie, idet jeg haaber, at ogsaa denne Udvidelse maa vise sig at være en produktiv Udgift

ligesaa fuldt, som Havneanlægget har vist sig at være det. Tøvrigt findes blandt de Beløb, der ere foreslaaede til offentlige Arbejder: Til Udvidelsen af Driftsmateriellet ved de jydsk-sjyenske Jernbaner henved 900,000 Kr., til en Dampfærge paa Lille-Belt 240,000 Kr. og til Telegrafanlæg 387,000 Kr.

Da jeg før udtalte, at efter min Formening vilde Statskassen, uden at Skattebyrden forøgedes, kunne bære de meget betydelige overordentlige Udgifter, som Landets Forsvar efter Regjeringens Mening kræver, burde jeg allerede have tilføjet, at det ingenlunde var Regjeringens Mening, at Statskassens Evne skulde i den Grad udtømmes ved Udgifter i denne Retning, at andre nyttige Arbejders Udførelse derved skulde udskydes. Jeg kunde nu henvise til det Beløb af omtrent 3½ Mill. Kr., som foreslaas anvendt i det kommende Finantsaar til offentlige Arbejder, som et Bevis paa Regjeringens Anskuelse om dette Spørgsmaal, men jeg kan endvidere tilføje, at naar Regjeringen ikke er gaaet videre, naar Regjeringen navnlig ikke har foreslaaet nu at vedtage Anlæg af nye Jernbaner, saa hidrører dette kun fra, at Regjeringen har anset det for uforsvarligt at foreslaa Udvidelse af Jernbanenettet uden foregaaende nøiagtige Undersøgelser, og dette saameget mere, som Regjeringen er betænkt paa at ville foreslaa Rigsdagen at fortsætte Jernbanebygningen heri Landet i det Mindste i de Provindser, hvor Statsbaner allerede findes, ved Bygning af Statsbaner, vel at mærke med Tilskud fra de Egne, som ere særlig interesserede deri, ittedetfor at fortsætte ad den Vej, som Regjeringen og Rigsdagen i de senere Aar have fulgt, ved at opmuntre til Bygningen af private Baner med Statstilskud. Jeg nævner kun allerede nu dette Punkt, idet jeg gjentager, at Spørgsmaalet ikke af Regjeringen kan forelægges til Rigsdagens Afgjørelse i denne Samling, da Regjeringen nødvendigt maa være i Besiddelse af nøiagtige Undersøgelser om de forskjellige paagjældende Jernbanelinier, før den kan fremkomme med noget Forslag. Det eneste hnlige Legn i Finantslovsforslaget paa denne Regjeringens Betragtning vil findes under § 19 i Stikelse af en lille besteden Bevilling, der forlanges af Indenrigsministeren, til et Beløb af 10,000 Kr. til Foretagelse af Jernbaneundersøgelser. — Jeg skal endnu kun i Anledning af Udgiftsiden af Finantsloven, der, som af mig paavist, saavel i Hovedsummen som i de enkelte Paragrafers Summer er meget nøie svarende til det foregaaende Aars Bevillinger, bemærke, at efter min og — jeg kan sige — efter Regjeringens Formening findes der saa lidt Nyt paa det foreliggende Finantslovsforslag, saa Lidt, som ikke enten henhører under Begrebet af pligtige Udgifter eller ogsaa har været saa hyppig drøftet og vedtaget, at det ikke kan give Anledning til nogen vidtløstig Undersøgelse, at Vedtagelsen af det kommende Aars Finantslov efter vor Formening uden Vanske-